

Edebiyat Defteri

Gökyüzü Mızıkacısı -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
9 Mart 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BOŞ PATİKA AYNACISI

Yüzleşme, yüzsüzlerle yapılmaz.

Esra TÜRKER - BOŞPATİKA AYNACISI- İ kibinoniki

BOŞ PATİKA AYNACISI

BOŞ PATİKA AYNACISI

Kıyamete kadar yanacağımı bilsemde yine doğruları söylerim. İsteyen yüz çevirsin bana,hem benim ikiyüzlü sahtekarlarla işim olmaz. Başkasının aybından,acısından mutlu olup çamurdan gözyaşı döken salak sürüsü zavallılar, siz önüne ne atılırsa aynı arsız iştahla kapıyorsunuz ya. Yüreğiniz çöplük kokuyor. O yüzdendir yanımıza almıyoruz sizi, oysa siz kendinizi erişilmez dokunulmaz zannediyorsunuz. Hangi Nehir temizler ki sizin kirlerinizi? Temizlenmeyeceğinizi bildiğinizden suya sabuna dokunmuyorsunuz. Yaşadığınız ve anlattıklarınız çok farklı,birbiriyle zıt ama sizde haklısınız ikiyüzlülüğün sonucu bu. Ancak yüzleşelim diyorsunuz ya,evrenin tüm kıyametleri beynimde kopuyor o vakit; YÜZLEŞME YÜZSÜZLERLE YAPILMAZ...

.....

Esra TÜRKER - BOŞ PATİKA AYNACISI - İkibinoniki

GÖKYÜZÜ MIZIKACISI

Kürtajla alamazsınız fikirleri,hele ki doğmak üzereyseler...

.....

Esra TÜRKER - GÖKYÜZÜ MIZIKACISI - İkinoniki

ESKİ SANDIKTAKİ ANAHTARLAR

Kusur arayanlardan nefret ediyorum ve onlara acıyorum. Sonbaharda yerlerdeki yaprakları çevreyi kirletiyor diye sevmiyorlar; Oysa onlar hayatın takvim yaprakları bunu bile görmüyorlar. İnsanların dışgörünüşüne,hatalarına bakıp durmaksızın eleştirip kusur arıyorlar. Bunlar yaşamın' kötülük madencileri', kötülüğün karanlığında durmadan, iyiliği hırpalayıp kazıyorlar. Güneşin değmediği ruhlarına,bir damlacık ışık damlar diye akılları çıkıyor. Aslında kendilerinin o kadar çok kusurları var ki; Işıklar içindeki güzellik gözlerini kör ediyor. Güzel olan hiçbir şeyi göremiyorlar.

Çünkü; İçinde güzellik olan ona aşınadır.

Oysa benim kimsenin kusuruna gözüm değmez,değmez. Bilirim ki; kusur gözle görülmez, hissedilir. Ruhunda kusur olanların heryeri balçıktır ve yaşadıkları yer bataklık...

.....

Esra TÜRKER - ESKİ SANDIKTAKİ ANAHTARLAR- İkibinoniki

VEDA

Güzel yürekli sevgilim,

Döndüğünde beni bulamadığında sakın üzülmeysin. Kız Kulesindeyim ben, her baktığında. Galatanın akasya kokularını, saçlarıma koklar gibi içine çek. Orada olacağım. Ayanikola'nın çatısındaki kuşları dinle, rüzgarda sesimi duyacaksın. Beyoğlu'nun cumbalarından sarkacağım renk renk sardunyalarla. Pera'da dolaş yanındaymışım gibi. Laleli çeşmesin'de su iç, zambak kokulu avuçlarımdan. Sana Boğaz'ı bıraktım gözlerimin renginde. Son gecemda senin gözlerinde uyuydum İstanbul'umda . Bekle beni sevgilim, " eylül'e inat bekle. Belki bir gün bir müjde çiçeği açar, bembeyaz güvercinler getirir beni sana.

Ben İstanbul'umu da seni de kalbimde götürüyorum giderken...

Elenin"

Ortalık buz kesmişti sanki. Kıpırdamadan öylece ne kadar kaldı bilinmez. Zaman ondan epey uzaklara demir atmıştı. Saat sarkacını saklamış, susumuş, gözleri bir daha açılmamak üzere anılarla mühürlenmiş gibiydi. Rüzgara karşı koyamayan mavi bir kelebek gibidağılmıştı kanatları sözlerin. Gerçekler gökyüzünde asılı kalmıştı. Birden çıkan poyraz şifon perdeleri savurdu. Ahşap persiyan panjurların trampet sesi gibi gelen gürültüsü onu kendine getirdi. Poyrazın uğultusu eşliğinde yağın yağmur cama her vuruşunda çığlıklar atıyordu. Acı saklanacak yer bulamad, gözyaşlarından aktı. Sessizce ağlamaya başladığında yalnız değildi. İstanbul'da ağlıyordu onunla birlikte.

Dalları kırılmış bir ağaç gibi kalktı yerinden...

.....

Ersa TÜRKER - VEDA - İkibinon

TMMOB- İSTANBUL ÖYKÜLERİ

CESARET

Hayatımızda yaptığımız muhteşem hatalar, yaşayacağımız mükemmel güzelliklerin habercisidir. Bunu unutmayın, bırakın hatalar geçmişte kaybolsun, siz geleceğin nefes kesen anlarına hazırlanın...

.....

Esra TÜRKER - GÖKYÜZÜ MIZIKACISI - İkibinoniki

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

ADALETİN OLMADIĞI YERDE, HERGÜN KIYAMET KOPAR.
ŞEYTANLAR VE MÜRİDLERİ ŞENLİK YAPAR...

.....
ESRA TÜRKER- BİR KELİME CELLADININ ANILARI - İKİBİNONİKİ

TELAFİSİZ(SİNİZ)

En korkunç yalan kendine söylediğindir...

Karanlıkta uçan bir martının beyazlığını hayal meyal gördüğün andır yaşam. Ardında hayalet kelimeler bırakırsın, bazıları düşer diline ama artık söylenemeyecek kadar sessizdirler söylesende duyulmazlar.

Yaşlı kelimeler ürkek olurlar, ışığa çıkamayacak kadar zifiride kalmışlardır,üşürler ve birbirlerine sarılıp anlamsızlaşırlar. Güzel olmasada gerçekleri söyle bana, meraklanma ben onların çıplak ve kuru dallarını çiçeklendirip sana kusursuz bir mevsim verebilirim...

.....

Yağmana gerek yok! zerre zerre biriktiririm seni bende...

.....

Esra TÜRKER - TELAFİSİZ(SİNİZ) - İkibinoniki

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Yazmak düşünüyör olmaktadır,düşünmek çok tehlikelidir. Hem düşünüp hem yazmak insanı sürüm sürüm süründürür...

Edepli olmak lazım,git kardeşim!börtü -böcek yaz,aşk- meşk yaz, ney -mey yaz, sağdan -soldan çal çırp onu yaz, yalakalığını yaz. Kırıt- sırt , sırnaş- mırnaş,arada havla- horla onu yaz,yani çer-çöp ne varsa.yalan- yanlış onları yaz köşeyi dön. Sonra yüzüz- arsızlığınla kendin gibi olan düzen kuklalarından ödüller al,git otur...

.....

Esra TÜRKER - BİR KELİME CELLADININ ANILARI- İkibinoniki

SAKINCASIZ RÜZGARLAR

Kadın,erkeğin gözlerinin içine o güzel tebessümüyle baktı; sen anlatmadıkça geçmişini sormayacağım merak etmediğimden ya da dinlemek istemediğimden değil,orada ben olmadığımndan...

Ağladığında gözyaşın,güldüğünde kahkahanım.

Ben senin bu gününüm ve elimi bırakmadığın sürece yarını nım.

Yokluğunda varlığın,sustuğunda sesin, susadığında suyun olmaya geldim...

.....

Esra TÜRKER - SAKINCASIZ RÜZGARLAR - İkibinoniki

DİNAZOR ZERAFETİ

Felsefecileri esefle kınıyorum!

Hepsi erkek ve hep düşünüyorlarken, işleri yine kadınlara yüklemişler.

Bir tane kadın felsefeci yok demeyin sakın!

Aslında Platon dahil hepsi hanımlardan duyduklarını çözmek için asırlarca düşünüp felsefeci olmuşlar:)

Ve hala...

.....

Esra TÜRKER - DİNAZOR ZERAFETİ - İkibinoniki

BOŞ PATİKA AYNACISI

Ey benim!

Kötü hatıralarım, sevmediğim anılarım bana ihanet edip,terkedin beni...

.....

Esra TÜRKER- BOŞ PATİKA AYNACISI - İkinonbir

BULUTUN GÖZYAŞLARI

İnsan, kalbini eline alıp utanmadan dolaşabilmelidir.

* Kutadgu Bilig

Susarak yaşayanlar, haykırmayı öğretirler gözlerine. Bulutlara değen yıldırım gibidir bakışları, kırmaktan korktukları için gözleri değmez kimsenin gözlerine.Ta kii...

İçlerinde uyuyan mevsimleri tomurcuklanıp açıncaya dek...

Bir gün biri gelir ve her şey değışir.

Kuruşan nehirler akmaya başlar,bir çırpıda yeşillenip çiçeklenir dallar. Güneş nazını bırakıp, ışıklarını cömertçe salar, el değmemiş bir mevsim gülümser mahçupca, gökkuşuğunu okşayan mavi yağmurlar yağar üzerine...

Vee bir gün biri dokunur gözlerine bakışlarıyla, gözlerin şarkılar söyler...

.....

Esra TÜRKER - BULUTUN GÖZYAŞLARI - İkibinonüç

BOŞ PATİKA AYNACISI

Menfaat ve korkuya dayalı sevgi ,saygı trajedisini görünce diyorum ki; evrim sürecinde bazılarına haksızlık yapılmış...

.....

Esra TÜRKER - BOŞ PATİKA AYNACISI- İkinonüç

KIRIK CAMLI EVLER

Ben istemedim mi sanıyorsun seninle oyun oynamayı? Ama bir gecede büyümüşüm, kendimden habersiz...

.....

Karanlık çökmeye görsün, gün ışımak bilmez...

.....

Esra TÜRKER - KIRIK CAMLI EVLER - İkinonüç

BOŞ PATİKA AYNACISI

Şeytanla evlenen,Cehennemde gerdeğe girer.

.....

Esra TÜRKER- BOŞ PATİKA AYNACISI - İkibinonüç

BİZSİZ GEÇEN YILLAR

Yoksul çocukların kahkahası da az mı olur Anne?

Savaş bitip, babam dönünce ona sarılıp diyem ki, bizde zengin olalım ben de kahkaha atmak istiyorum...

.....

Esra TÜRKER- BİZSİZ GEÇEN YILLAR* İkinonüç

GÜLİZAR RÜYALAR

Ardımızda bıraktığımız herşeyi rüzgarlara verdik. Başka ne yapabilirdik ki? Unutmamız, uyutmamız ya da saklamamız istenmişti bizden, biz çıkabildiğimiz en yüksek yerlerden bıraktık onları rüzgarın kollarına. Bir gün kendi lisanlarıyla bağıra çağıra geleceklerini hesaba katmamıştık...

Mutluluğa yapışıp kalmış o arsız hüznler, obur balinalar gibi su yüzüne çıkıyorlar ve biz yine bir doruk arıyoruz bu kez uçurumlara bırakmak için onları...

BİR KEZ BAHAR GÖRDÜMÜ GÖNÜL,BAŞKA MEVSİMİ NEYLESİN.

.....

Esra TÜRKER - GÜLİZAR RÜYALAR- İkibinonüç

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Körü körüne inananlar, biat edenler, kolaycılar tarih size her zaman süprizler hazırlar.

Siz cehaletin ışık almayan kapılarından, siz aydınlığa karşısınız çünkü renk görmeye dayanamıyorsunuz. Gri dünyanızı alıp başınıza çalın, biz renkleri yayarız her tarafa...

Unutmayın!

Cellatlar,cehalette palazlanırlar...

.....

Esra TÜRKER - BİR KELİME CELLADININ ANILARI - İkibinonüç

HAYTALIK ZAMANI

Pardon! yređinize dűşmek istiyorum, lűtfen sađlam bir biranda ađar mısınız?

Esra TűRKER- HAYTALIK ZAMANI- İkinonűđ

KIYI KUŞU PO

Göz menziline değil, gönül menziline olmaktır aşk...

.....

Esra TÜRKER - KIYI KUŞU PO- İkinonüç

GÖKYÜZÜ MIZIKACISI

Hayatınız yalnız size ait bir armağan. Paket kağıdını ve saten kurdelesini çok iyi saklayın ve kimselere vermeyin...

.....

Esra TÜRKER- GÖKYÜZÜ MIZIKACISI -İlkibinonüç

BOŞ PATİKA AYNACISI

Hiçbirimiz Tanrı yada Tanrıça değiliz,an'lara mahkum Kelebekleriz...

Asırlardır yalnız olan İnsanoğlunun yalnızlığına çare buldum! Türünüzün ayrıcalıklarının hakkını verin ve kendinize gelin . Hırslarınızı dizginleyin, iğneyi kendinize batırın,menfaat ilişkilerini sonlandırın,paranın sesinden çok doğanın sesini sevin çünkü oraya döneceksiniz...

.....

Esra TÜRKER - BOŞ PATİKA AYNACISI- İkibinonüç

MAVİ KELİMELER BAHÇESİ

Başka dinlerin melekleri gibiydik, aynı dili konuşamıyorduk...

.....

Esra TÜRKER- MAVİ KELİMELER BAHÇESİ- İkinonüç

BOŞ PATİKA AYNACISI

Bu dünyadaki en zor şeylerden biri, neye inanacağını başkalarından ezbere öğrenen bir toplumda yaşamak...

.....
Esra TÜRKER* BOŞ PATİKA AYNACISI* İkibinonüç

USTA'NIN DÖNÜŞÜ

Uzundu gece,çok çok uzun...

Ay üzerine sinen gece kuşlarının koksunu körfezin tatlı rüzgarına bıraktı. Karanlık siyah bir tül gibi,kayısı ağaçlarının arasından süzüldü. Etrafta ne bir ses ne de bir nefes duyuluyordu. İyi olan herşey karanlıktan saklanmış,ışığın gelmesini bekliyordu. Ortalıkta kasırğa gibi güçlü kötülük kol geziyordu. İnsanlık korkudan sinmiş bir köşede ağlıyordu...

Tam o sırada yıkılmaya yüz tutmuş yüzyıllık surların altından mavi büyük bir ışık yükseldi.

Usta Argon kuvvetli mavi ışığı arkasına alarak son iyi insanlara haykırdı; Kapatın kapaklarınızı...

.....

Esra TÜRKER - USTA'NIN DÖNÜŞÜ - İkibinonüç

MAVİ KELİMELER BAHÇESİ

Başka dinlerin melekleri gibiydik, aynı dili konuşamıyorduk...

.....

Esra TÜRKER- MAVİ KELİMELER BAHÇESİ- İkinonüç

- BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Gerçeđi biliyorum diye sakın böbürlenme dedi Usta Argon

Gerçek kimin gerçeđi,kime gerçek,kime değil,nereden bileceksin?.

Otur ve suların yükselmesini bekle, sonra çekilmesini. Bekle yağmur yağsın sokaklar yıkansın,toprak suya doysun.
Bekle evlat,dostunun menfaatine dokun ve bekle işte o zaman gerçeđi göreceksin...

.....

Esra TÜRKER - BİR KELİME CELLADININ ANILARI - İkinonüç

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Ruhunu,beynini,kalemını,dilini satanlarla,bedenini satanlar arasındaki fark nedir Usta?
Usta beyaz saçlarının bulut gibi düştüğü yüzünü kaldırdı, insanın içini ısıtan gülümseyişiyle; "Fahişelere saygı duyuyorum" dedi.

.....
Esra TÜRKER - BİR KELİME CELLADININ ANILARI - İkibinonüç

SAKLI KENTİN MELODİSİ

Canını Yakan Bir Ateşi Daha Ne Kadar Üfleyebilirsin?...

Esra TÜRKER- SAKLI KENTİN MELODİSİ - İkibinoniki

BAL KAŐIĐI HALLERİ

KÖTÜ BİR İLİŐİ, BU EVLİLİK, ARKADAŐLIK, KARDEŐLİK, AKRABALIK VB. İSMİ NE OLURSA OLSUN. KENARLARI KIRIK BİR BARDAKTAN SU İÇMEYE, ÇATLAK BİR TABAKTAN YEMEK YEMEYE VE SIZDIRAN BİR FİNCANDAN KAYNAR ÇAY İÇMEYE BENZER.

SU İÇERKEN DUDAKLARINIZ KESİLİP KANAR, TABAKTA ÇOK AZ YEMEK KALIR AÇ KALIRSINIİZ, KAYNAR ÇAY ÜZERİNİZE AKAR VE SİZİ YAKAR...

HİÇ BİRŐEY İÇİN, SİZE BİR KEZ SUNULMUŐ OLAN YAŐAMI HARCAMAYIN. PARA KAZANILIR, AN GERİ GELMEZ...

.....

ESRA TÜRKER- İKİBİNONÜÇ

KAÇIKLIK VAKTİ

YIL: 1950

YER:İSTANBUL

YİNE EKİM, RÜZGARLAR HAFİF ESİNTİDEN, HOYRATA GEÇMİŞ. UYANIK KUŞLAR ÇOKTAN GÖÇ ETMİŞ, GÖCEMEYENLER ŞAPŞAL ŞAPŞAL ÖTÜŞÜYORLAR...

Evleneli birkaç ay olan Mualla ile Timuçin mutlu mesut yaşamakta... Akşam olmuş, Timuçin eve gelmiştir, karısına ilk günkü gibi aşıktır. Koca bir demet çiçeği Mualla'nın kucağına sevgiyle bırakır. Mualla yarı mahcup bir tavırla eşinin yanağına ufacak bir buse konduruverir. O akşam sofrası mükemmeldir, hiç memur maaşıyla hazırlanacak bir sofraya benzemiyordur ama olsun. Zaten Muallanın da memur eşine benzeyen bir tipi yoktur,uzun takma kirpikler,iki kilo civarı ağır makyaj, baloya gidecekmiş gibi bir elbise ve sivri topuklu papuçlarla evde salınmaktadır. Timuçinin hali içler acısıdır, bir beden küçük bir ceketle ortalıkta askılık gibi sırtarak dolaşmaktadır. Mualla zaten allıktan kıpkırmızı olan yanaklarını daha da kızartarak konuşur:

- Şey, sana bir şey söyliyeceğim ama çok utanıyorum sevgilim...
- Hayatım ne oldu, lütfen söyle.
- Nasıl söyliyeceğimi bilmiyorum, utanıyorum işte...
- Hadi ama minik kuşum söyle de merakta bırakma beni.

Mualla takma kirpiklerini alnına yaklaşık 25- 30 kez değırdikten sonra, dudaklarını süze süze:

- Baba olacaksın sevgilim, hamileyim der...

Timuçin karısını çocuğı düşürmek istercesine bir kaç kere döndürdükten sonra, yere bırakır, ikisi de bu aptalca dönmeden başı dönmüş şekilde yere yığılırlar ve tavandaki örümcek ağlarını mutlulukla seyre dalarlar. (E MUALLA BU KADAR SÜSLENMEKTEN VAKİT BULUP, ÖRÜMCEK AĞLARINI TEMİZLEYEMEMİŞTİR).

Aradan tamı tamına dokuz ay geçer, Timuçin doğumhane kapısında (o zaman serbest) iki paket sigara bitirmiş ve hiç utanmadan hepsini yere atıp ayakkabısıyla ezmiştir. Hemşire elinde lahana dolması gibi sarılmış bebekle geldiğinde mutluluğun doruğına ulaşmıştır.

- Müjde beyefendi nurtopu gibi bir oğlunuz oldu...

Timuçin bebeğı kapıp Muallanın yanına koşar. Gözleri nemlenmiş,bir o kadarda guruludur. İstedığı sözleri Kayınvalidesi söyler; Evladım bıyıkları olsa tıpkı sen...

.....

Esra TÜRKER- KAÇIKLIK VAKTİ - İkibinonbir

BENİM ŐARKIM

Bu kadar mı güzel gülünür dedi adam. O zaman birde Şarkı söyler misin bana ? Kadın yine dudaklarında bir tebessümle ayağa kalktı ve adama doğru yürümeye başladı. Üzerinde ki mavi elbise her adımında adeta deniz gibi dalgalanıyordu. Adam sigarasını içerken gözlerinde hayran bakışlarla onu izliyordu. Kadın yaklaştıkça kalbinin ne kadar hızlı attığını farkettti...Seviyordu işte bu güzel kadını hem de deli gibi... kadın adama iyice yaklaştığında açık pencereden esen rüzgar, vazo'daki leylakların kokusunu odaya daha da taze armağan etmişti...Bu güzel kadın onundu, birden içine ılık ılık bir şeyler aktı. Kırmızı koltuğa sırtını dayadığın da, kadının nefesi yüzünde bir kelebek gibi dolaşıyordu. İcini çekti, gözlerini kapatıp öylece kaldı... Kulağına gelecek tatlı fısıltıları dinlemeye hazırđı artık. Kadının onu deliye çeviren menekşe kokusunu içine çekti...Yanaklarında dolaşan ellerini öpmeye koyuldu... Karanlık iyice kendini göstermişti. Sessizliđi bozmak sadece duvardaki yaşlı saate kalmıştı. Yüzünde bir ıslaklık hissedip irkildiğinde, kadının ağladığını gördü... Neden ağlıyordu ki ? İşte gelmişti ve artık onunla birlikteydi... Kadının güzel yüzünü avuçlarının içine almak istediğinde, sessizlik adeta parçalandı... " Artık sana söyleyecek Őarkım yok , hepsini bitirdim" dedi kadın... Oda sanki arsız bir kış istilasına uğramış gibi ansızın soğudu...-Seni beklemekten yorulдум, hayatı kaçırmaktan da...senden gidiyorum...hadi kendine yeni bir Őarkıcı bul... Kendime Şarkılar yazdım ve kendime söyleyeceğim bundan sonra.....

Esra TÜRKER - BENİM ŐARKIM

HAYTALIK ZAMANI

BİR KAVANOZ BAL İÇİN, KOCA AYI TAŞINMAZ...

ESRA TÜRKER - HAYTALIK ZAMANI

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Fani olduğunu unutanlar,bencilliğin ve vicdansızlığın karanlığında yaşamaya mahkumdur. Siz kendinizi ne sanıyorsunuz? hadi paranız veya mevkinizle bir yıldız indirin gökyüzünden . Sizi sadece siz olduğunuz için seven bir sevdiğiniz yoksa ,minyatür mutluluklarla yetiniyorsunuzdur...

Şimdi, çok geç kalmadan kendinizi temize çekin...

.....

Esra TÜRKER - BİR KELİME CELLADININ ANILARI

GÜN SIZISI

.....
BİR GÜN GELECEK KAYIP KITA ATLANTİS GİBİ EFSANE OLCAK İNSANLIK...
Esra TÜRKER- GÜN SIZISI- İkibinonüç

EVLI -LİK

Evlilik, tango gibidir, satranç değil!...

LİK LERE BAKIŞ;

Evli -lik eğer rutine dönmüşse;çaresiz - lik- dir.

Evli- lik eğer sevgi bittiyse; deli- lik- dir.

Evli - lik eğer sadece menfaat için sürüyorsa ;rezil - lik - dir.

Evli - lik eğer mantık için yapıldı ise; kepaze- lik -dir.

Evli-lik eğer alışkanlıklardan vazgememe ise; komik -lik -dir.

.....

Evlilikde

Oyun oynarsanız, oyuncak olursunuz ve oyuncaklar konuşamazlar...

Siz dans edin!

istediğiniz kadar ve istediğiniz şarkılarda....

Esra TÜRKER - GÖKYÜZÜ MIZIKACISI - İkibinonüç

KIYISIZ DENİZİN MARTISI

Sorgulanmayan mutluluk, size ait değildir...

.....
Esra TÜRKER - KIYISIZ DENİZİN MARTISI- İkibinonüç

KIYISIZ DENİZİN MARTISI

Hayatında herşey mükemmel gidiyorsa ve hiç sorun yoksa büyük bir yalanın içindesin...

Yol kenarında öylece oturup, geleni geçeni seyretmek değil ki yaşamak. Yol nereye gidiyor diye düşünmeden, sadece başkalarının hikayelerini dinlemek hayatı onların gözünden görmek, buğulu camların ardından astigmat duyguları yaşamaya sen yaşamak mı diyorsun?...

.....

Seyyar satıcılar bile birer Evliya Çelebi olmuş iken, sarayında otur ve etliye sütlüye karışmadan bekle mutluluğu!

Daha çok beklersin, bir kaç adım ileride olanı görmeden, dokunmadan, yaşamadan geçirdiğin her an koca bir yalan.

.....

Ve masallar bir tek çocukken mutlu eder insanı, henüz ayakkabısını bağlamayı öğrenmemişken...

Esra TÜRKER- KIYISIZ DENİZİN MARTISI - İkibinonüç

YOL AYRIMINDAKİ AĞAÇLAR

Hayat!
Hepimize farklı farklı seçenekler sunarken aynı yerde durmak niye? Kimimiz elinde kalem kağıt, hikayesini yazma peşinde harıl harıl çalışır ve çatışırken engellerle, hazır yazılmış basılmış kağıtlardan satır atlamadan replik alıp yaşayanlara üzülmü diyorsun bana? Yoo dostum olmaz üzülemem, yani bu hayatını kendi yazmaya çalışanlara büyük haksızlık olur.

.....

HEM BİRİNİN HAYATINDA DİPNOT OLMAK, YAŞAMAK DEĞİL Kİ!...

Esra TÜRKER- YOL AYRIMINDAKİ AĞAÇLAR- İkibinonüç

BOŞ PATİKA AYNACISI

Yorulmuştu rüzgarsız denizin yaşlı martısı hem de çok...

Yorulmasında çok normaldi, koca şehrin en işlek iskelesinin en bilge martısıydı o. Küçük martılara rotalarını gösterir, nasıl balık avlayacaklarını öğretir, büyüklerinde dertlerini dinler çareler üretirdi. Ancak son zamanlarda artık eskisi gibi olamayacağına ve artık dinlenmeye çekilmesi gerektiğine karar vermişti. Tam yüz yıl önce söz vermişti aynacıya bugün için, yola koyulma vaktiydi şimdi...

Umut rengi ormana doğru kanat çırpı. Gece güzel bir rakkase gibi siyah tüllerini gökyüzüne seddiğinde oradaydı...

Eski dostu aynacının boş patikasını üşengeç birkaç fener aydınlatıyordu. Aynacı,asi nehirlerin büyük kayalarına benzeyen simsiyah ve parlak gülen gözleriyle onu karşıladı. Şöminenin içinde yanan odunların şarkısı eşliğinde hasret giderdi iki eski dost. Aynacı benbeyaz bılutları andıran uzun ve yumuşak saçlarını yüzünden çekerek martıyı dinlemeye koyuldu....

Martı usulca fısıldadı: "İnsanları çok seviyorum dostum ama artık çok az kaldılar hangi aynanda onları görebilirim"?...

Odadaki tüm aynalar ansızın karadı.Boş patika aynacısı sustu...

Esra TÜRKER - BOŞ PATİKA AYNACISI - İkibinonüç

HAYALLEMELER

Hayal gemisinin kaptanı olanlar, dümeni sıkı tutmalılar...

Aslında!

O telaşlı davranıyorsunuz ki;

Hayallerinize ulaşabileceğiniz gemiye bineceğiniz aceleyle delik sandala bindiğinizden durmadan su alıyorsunuz:)))

Hayalleriniz kırılıyorsa eğer!

Belki doğru hayaller değildirler. Derhal doğru dürüst hayaller kurmaya başlamak daha radikal bir çözüm olabilir ve onlar gerçekleştikçe daha sağlam hayallere doğru giden mutlu bir yolda keyifle çikolatanızı yiyebilirsiniz:)

.....

Esra TÜRKER - HAYALLEMELER- İkibinonüç

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

İçi çürümüş ama iyi ambalajlı, insan akli değilde cepten yeni çıkmış insan eli değen demokrasilerden medet ummak, uzayda duş almaya benzer...

Esra TÜRKER - BİR KELİME CELLADININ ANILARI-ikibinondört

SAKLI KENTİN MELODİSİ

Uykusu kaçmış bir geçmiş vardı gecede...

Eylülleri sevmez İstanbul...

Mutluluk sanki göçmen kuşların kanatlarına konup hazan yapraklarını ardında bırakarak gider. Sonbaharı şiir edasıyla Yeditepe'ye taşıyan sihirli bir rüzgar eser, sarayların, yalıların ışıkları rengarenk mücevherler gibi boğaza adeta secde ederler. Seyyah bulutlar bedestenlerin gül ağacı ve baharat kokularını yüklenir. Yerebatan Sarnıcında yüzyıllık masallar, Medusa'nın dudağından, uçsuz bucaksız bir ormana benzeyen sütunları dolaşıp, karanlık sulara fısıldanır. Ayasofya'nın ezoterik melekleri sanki asırlık uykularından uyanıp, lal olmuş sözleri altın kabızlı bir hançer gibi yüreklerine saplarlar. Kulakları sağır eden bir sessizlik başlar. En siyah rengini giyinen gecenin ahraz gözyaşları yıldızlarda parlar. Zaman sesini içine çekip kuytulara çekilirken, Sema'dan dökülen yağmur değil, "Şehr-i İstanbul"un, bembeyaz güvercinlerinin gözyaşlarıdır...

Eylül daha yeni uyuttum acılarımı, sakın uyandırma!...

Hacupulo pasajındaki dede yadigarı antikacı dükkanındayım, duvardaki ahşap çerçevesi siyah beyaz kocaman bir Beyoğlu fotoğrafının altında yazan bu yazıya gözüm ne zaman takılsa, geçmiş ilmek ilmek çözülüp, gözlerim doluyor. Yerlerdeki parçalanmış kumaş yığınları cadde boyunca uzuyor, kullanılmayacak duruma getirilmiş mobilyalar, buzdolapları ve kırık vitrinlerin gerisinde yağmalanmış işyerleri var. Genç bir kadın elindeki Kız Kulesi şeklindeki kırık saate boş gözlerle bakıyor, bir çocuk gözyaşlarına aldirmeden kırılmış piyanonun yanına diz çökmüş, tuşlarını minik parmaklarıyla, canları daha fazla yanmasın diye adeta seviyor. Etrafta şaşkın insanlar, dile söz gelmiyor. Cam kırıkları, can kırıklarına karışmış...

Fotoğraftan bir an sıyrılıp kendime geliyorum, üşüdüğümü fark ediyorum, neredeyse yüzyıllık antika olan çalışma masamın üzerine ağabeyim Kemal ve Lula'nın fotoğrafının olduğu çerçevenin önüne akşamüstü boğaza kavuşmak üzere bana verilen emaneti bırakıyorum. Aslan başlı pirinç askılıktan aldığım hırkamı sırtıma geçirip, çay demlemek için mavi kadife bir perdenin böldüğü diğer tarafa geçiyorum. Yaklaşık on yıldan beri burayı yalnız başıma idare ediyorum. Sırasıyla önce babam, sonra annem ve en son ağabeyim teker teker dünyadan göçüp gittiler. Şimdi antikalar ve ben baş başa kaldık, onlar geldikleri hayatı anlatıyor, ben dinliyorum. Elimde annemin çeyizinden kalma gözüm gibi baktığım incecik porselenden çay fincanımla geri dönüyorum. Tam o sırada pasajın şapkacısı Madam Maria dükkanın önünden geçiyor, selamlaşıyoruz.

Çocukluğumdan beri önceleri dedem, daha sonra babamla geldiğim bu pasaj benim ikinci evim sayılır. Çayımı yudumlarken çocukluğumda bu T şeklindeki, üç kapılı, ortasında bir avlusu olan Hacupulo'nun zeminindeki Podima taşlarında nasıl seksek oynadığım geliyor aklıma. Dedem anlatırdı; Namık Kemal ve Ahmet Mithat Efendi, bu pasajda "İbret" gazetesini tam 27 gün yayımlamışlar. Hürriyet ve demokrasi yazıları yazan gazete, Namık Kemal'in "Vatan yahut Silistre" piyesini yayımlayınca kapatılmış, Namık Kemal ve Ahmet Mithat Efendi burada tutuklanmışlar. Daha sonra Jön Türklerin uğrak yeri olmuş, yani bu duvarlar ve Podima taşları çok olaya şahit olmuş. Eskiden burada bir de Kalesi'nin meyhanesi varmış, iş çıkışı bir tek atmaya gidip, sohbetin güzelliğinden evine gece yarısı, küfeyle giden çok olurmuş. Dedemin bunu söylerken yüzüne çok yakışan alaycı gülüşünden, bu sohbetlere dahil olduğu besbelliydi. Ana girişi İstiklal Caddesi'nde Mısır Apartmanı'nın karşısında olan pasajın adı kapının üzerinde eski Türkçe, Yunanca ve Fransızca yazılıydı. Bir kapısı Meşrutiyet Caddesi'ne, diğeri de Panaiya İsodia Kilisesi'ne açılıyordu. Hiç unutmadım geçmişi tıpkı Podima taşlarının hafızası gibi. Bazı günler üst katlara çıkardım, Terzi Matmazel Adel'in gece kıyafetlerine, Bay Heral'ın parlak çocuk papuçlarına ve kuklacı Artin Usta'nın vitrinine bakmaya doyamazdım. Madam Maria birbirinden güzel şapkalarını denememe izin verir ve kulağıma tatlı tatlı onların çok iyi sır tuttuğunu fısıldardı.

"Hacupulo'nun şapkaları sır tutar da, Podima taşları ve duvarlar duyabilene çok şey anlatır".

Şapkalar bazen büyük aşklara şahit olurlar; tıpkı Lula ve Kemal'in aşkı gibi. Avukat olan ağabeyim Kemal, Lula'ya evlenme teklifi etmek için turkuvaz rengi, kaşmirden, ortasında kızıla kaçan kahverengi Paris danteli olan küçük fiyonklu bir şapkayı Madam Maria'ya sipariş etmişti. Daha sonra mücevheratçı Bay Minas'dan kanatlarında altın rengi benekler olan çok zarif bir "Mavi Kelebek" şapka iğnesini almıştı. Aslında bunun özel bir anlamı vardı; Lula'ya onunla evlenirse bir kelebek kadar hür olarak dinini yaşayabileceği mesajını vermişti. Annesi Bayan Rita ve babası Bay Yannis koyu birer katolikler. Biricik kızlarını da bu inanca göre büyütmişlerdi. Şimdi evlilik gerçekleşecek olursa, kızlarının bu konuda arada kalıp üzüleceğinden endişe ediyorlardı. Oysa bu konu daha önce bizim evde konuşulmuş, büyükbabam Faik Bey'e danışılmıştı. Onların da sıkıldıklarını gören büyükbabam, her gece okuduğu Kuran-ı Kerim'i yanındaki masif sehpaye özenle bıraktıktan sonra, yüzünden eksik olmayan tebessümüyle; Fatih Sultan Mehmed'in 1478'de Bosna'yı fethettiği zamanki fermanını hatırlatmıştı. Fermanda; "Kimsenin canına, malına, ırzına dokunulmayacak, ibadethanelerine ve ibadetlerine herhangi bir şekilde karışılmayacaktır." demiş Fatih Sultan Mehmed Han.. Bu ferman sonrası görüldüğü gibi azınlıklar tam bir hürriyet ortamı içerisinde hayatlarını sürdürmüşler. Babam, annem ve abim o akşam dedemden duydukları sözlerden sonra çok rahatlamışlar, hatta annem oğlunun mutluluğunu görünce gözyaşlarını salıvermişti.

Gecenin en siyahında aşıklar için beyaz bir gül açarmış İstanbul'da...

Feriköy'de aynı mahallede karşılıklı evlerde oturuyorduk. Lula ailesinin tek çocuğuydu. Ama doğuştan gelen bir kalp rahatsızlığı vardı. Bu hastalık ailenin kabusu olmuştu.. Doktorlar, zaman zaman hastalanan Lula için çok riskli olduğundan ameliyat şansı veremiyorlardı. Tüm bunları Lula da duymuş, odasına çıkıp, cumbanın önündeki sedire

ötürüp düşürmeye koyalıydu. Şimdi heyacan, üzüntü, sıkıntı yasak olan o narin kalbine kocaman bir aşk düşmüştü. Tıpkı bir kayanın kardelenin var oluş sancısından, anlamasını beklemek gibi bir şeydi, toleranssız kalbine aşkı kabullendirmesi. Aşk suç muydu? Yasak mıydı? Kalbi zayıf diye sevmeye hakkı yok muydu?. Gürül gürül akan bir nehrin yamacında olup da suya dokunamamak, içmemek yaşamak değildi. Yasak mevsimde açan suçlu bir çiçek gibi hissetti kendini. Kalbi onu sık sık sıkıştırırsa da vazgeçmeyecekti. Çünkü aşk en güzel suçtu...

21 Mart 1955 Ekinoks zamanı...

Lula sağlığı elvermediği için üniversiteye devam edememişti ama iç mimari ile resim onun için vazgeçilmez olmuş ve kendi kendini geliştirmişti. Nişanlandıkları gün saçlarımın şeklinden mızıklandığımı görüp bana: "Hadi gel Safiyeciğim saçlarını düzeltelim." deyip elimden tutarak beni üst kattaki odasına götürmüştü. Çift kanatlı beyaza boyanmış ahşap kapıyı açtığı anda kendimi sanki bir masalın içinde buluvermiştim. Uçuk pembe ve beyazdan oluşan oda son derece zevkli döşenmişti. Odanın cumbalı bölümünde ,uzun pencerelerin bitimindeki iki duvara kendisinin yaptığı karşılıklı melek figürleri bana hoş geldin der gibiydiler. Yüksek tavandan sarkan iri ve renkli taşlı kristal avizenin ışığı ,sanki odaya gökkuşağını yayar gibiydi. Büyük duvarda etrafında çiçekler bezeli bir ayna ve konsol duruyordu. Narin eli konsolun üzerindeki açık mavi kadife kutuya uzandı, içinden üstü porselen bir saç fırçası çıkardı. Annemin sımsıkı ördüğü saçlarımı o canavar tokadan kurtardıktan sonra, fırçalamaya koyuldu. O kadar yumuşak fırçalıyordu ki uyumamak için kendimi zor tutmuştum. Açtığı saçlarım dalga dalga olduğunda o kadife kutudan aldığı üzerinde mor menekşe olan tokaları saçlarımın iki yanına ilişti. Aynadan ben onu hayranlıkla seyrederken kapının önüne gelen ağabeyim de yüzünde tebessümle bizi izliyordu. Gitme vakti gelmiş,masal şimdilik bitmişti. Beni önlerine alarak el ele tutuşup, merdivenden inerlerken hem annem, hem de Bayan Rita'nın mutluluktan gözleri dolmuştu. O akşam nişanlandıklarında Lula'nın, iri dalgalı uzun saçları kızıl ormanlar gibi omuzlarına dökülmüş, yeşile çalan gözleri yeni bir baharı müjdelere gibiydi. Üzerindeki uçuk yeşil organze, saten karışımı uzun elbisesiyle, masal kitaplarımdaki su perilerine benziyordu. Elbisesinin yakasına iliştiği Mavi Kelebek adeta kanat çırpıp gibi ışıldıyordu.

Mahallemizde yan yana dizilmiş, birbirlerine dayanmış gibi duran cumbalı evler vardı. Genelde ön cepheleri taşlık, arka cepheleri bahçeydi. Mevsimler değişirken bahçelerdeki çiçeklerin ve meyve ağaçlarının görünümü gerçekten harika olurdu. Hanımlar yetiştirdikleri güllerin güzelliği ve kokularıyla gizliden gizliye övünürlerken, biz çocuklar meyveleri ağaçlardan koparıp yemenin zevkine varırdık. Mahallemizin çocukları Gülten, İkizler: Elis ve Elina, çok bilmiş Poppi, Bilye zengini Nusret, Güleç Angeliki , Nazlı ,Greta ile küçük kardeşi Tanas ve bendeniz yaramaz Safiye oyunlarımız ve kahkahalarımızla bu güzel ortamın renkleriydik. O zamanlar belki de hayatımızın en güzel günlerini yaşadığımızı bilemedik. Yoğunluk Türkler ve Rumlar olmak üzere Ermeniler ve Yahudilerle birlikte yaşayıp giderdik. En güzel çocukluk anılarımda hep o arkadaşlarımda isimleri geçer. Annelerimiz birbirleriyle görüşürler, mahallede birine bir şey olsa herkes yardıma koşardı. Düğünlerden, cenazelere, bayramlardan, Noellere, Paskalyalara, hasta ziyaretlerine kadar bir arada olurduk. Geceleri kimse kapısını kilitlemezdi, ondandır hala kapıları kilitlemek bana zor gelir. Çocuk kahkahalarımız " Saklı kentin melodisi" olarak kaldı.

Nişandan üç ay kadar sonra, Lula hastalandı. Doktorlar, ciğerlerini üşüttüğünü söylediler. Bu kadar itina edildiği halde bunun nasıl olduğunu kimse anlayamadı. Hem karşı evi hem de bizim evi bir telaştır aldı. Bünyesi zayıf olduğundan çok dikkatli olunması gerekiyordu. İyileşsin diye neredeyse bütün mahalle seferber olmuştu. İyi geleceğine inanılan ne varsa yapılıyordu. Annem Lula iyileşmedikçe, günden güne eriyen ağabeyim için de endişeleniyordu. Kemal ağabeyim elinden bir şey gelmedikçe suskunlaşıyor, yemeden içmeden kesiliyordu. Lula , güzeller güzeli yengem, beni yanına yaklaştırmıyorlardı ama bir kez uzaktan bakmama izin vermişlerdi. Gördüğüm o korkunç tabloyu hiç unutamadım: Kireç sürülmüş gibi bembeyaz olan yüzünde gözlerinin altındaki morluklar hemen göze çarpıyor, zaten ince olan bedeni yatağın içinde kaybolacak kadar erimiş duruyordu. Kızıl saçları donuklaşmış, o güzelim yeşil gözlerinde güzün soğuk nefesi esiyordu. Cumbanın yan duvarındaki melekler bile üzgün duruyorlardı. Eylül yaprak dökümüne Lula'yla başladı...

Sabaha karşı solgun gözlerini aralamış, Kemal'i çağırmış. Kapının önünden hiç ayrılmayan ağabeyim cılız sesini duyunca odadan içeri girdiğinde,Lula son bir gayretle doğrulmaya çalışmış. Ağabeyim gözünden sakındığı Lula'yı yeni doğmuş bir bebeği tutar gibi, incitmekten korkarcasına büyük yastıklara dayamış. Lula ona yüzüne bahar gelmiş gibi bakmış, komidinin üzerinden aldığı ve yanından hiç ayırmadığı mavi kelebeği avucuna uzatmış. Kemal ağabeyimin gözyaşları sel gibi akarken, o gülümsemiş ve güzel gözlerinde kuşlar çığlık çığlığa son kez uçmuş. Lula hiç bitmeyecek yanlış bir uykuya dalmış...

O günden sonra ağabeyim uyandığında penceresiz, kapısız bir odadaymış gibi sustu. Kainatta kaybolan kelimeler gibi, sözlerin çaresiz kaldığı yerde tek başına kıvranan tarifsiz acılar gibi avazı çıktığı kadar sustu.

Lula'yı cennete uğurladıktan sonra, gelecek büyük kasırgadan habersiz evlerimize döndük. Birkaç gün sonra mahallemizdeki bazı evlerin kapılarında kırmızı boyayla çizilmiş haç işaretleri gördük,sokağımızdan tanımadığımız acayip kılıklı adamlar evlerimizin içine bakarak geçiyorlardı. Akşam yemeği sırasında arka sokaktan gelen büyük bir patlama duyduk, daha ne olduğunu anlayamadan mahalleden bağrışlar gelmeye başladı. Babam hemen dışarıya fırlamıştı, sokağın başında birkaç çapulsuz işaretli evlerin camlarına taş atıp kapılarını kırmaya çalışıyorlardı. Yan evden Yaşar Kaptan elinde tabancasıyla çıktı, mahallenin gençleri ellerine ne geçirdilerse alıp dışarıya fırladılar. Sokağımıza girenlerin bağırarak üzerlerine koşmaya başlayınca, yabancılar kaçmaya başladılar. Hepimiz çok korkmuştuk, erkekler mahallenin iki yanında nöbet tutmaya başladılar. Annem hemen Lulaların evine koştu, Madam Rita ve Bay Yannis Lula'nın odasındaymış, annemi gördüklerinde birbirlerine sarılıp ağlamışlar. Evlerinde korkan rum ve ermeni komşularımız bize geldiler. Arkadaşlarımda yüzündeki korkuyu ömrüm boyunca yüreğimde taşıyacaktım. İnsanın insana, insandan ötürü sığınması ne zormuş. Dışarıdan gelen haberler hiç iyi değildi, patlama sesi arka mahalledeki kiliseden gelmişti. Çıkan yangından gökyüzünü arsız bir duman kaplıyordu. Gece yarısı gelen haber günlerdir sessiz duran ağabeyimi çılgına çevirdi gözü dönmüşler, gayrimüslim mezarlıklarına bile girmişlerdi. Ağabeyimi kimse tutamadı...

O gece karanlık insan figürleri kaçamak bakışlar atarak, koyu gölgelerinde kayboldular. Anlar içinde akıp giden

insanın vahşet hallerini gördük. O gece çocukluğumuzu çaldılar ,renklerimiz, kahkahalarımızı,hatıralarımızı talan ettiler. O gece, önce kelimeler öldü...

Bütün gece nöbet tutan mahalleli, gecenin utancından arkasına bakmadan, güneşe terk ettiği ama güneşin bile doğmak istemediği günü şehrin üzerindeki kara dumanı görerek karşıladı. İstanbul o gece yağmurla ağlamıştı. Güvenlik güçleri geldiğinde artık yapılacak bir şey kalmamıştı.6 Eylül gecesi başlayan olaylarda görülmemiş bir yağma ve yıkım gerçekleşmişti. Taksimde miting havasında başlayıp ,provokasyonlarla ayaklandırılan daha önce örgütlenmiş güruh, vicdanlarını arkalarında bırakmışlar Birçok insan bizler gibi davranmış, komşularını korumuşlardı. Ama güvercinleri ürkmüştü bir defa İstanbul'un...

Ağabeyim Kemal'i Lula'nın mezarının başında bulduklarında perişandı. O gece neler olduğunu gözlerinde gördüğümüz zifiri karanlıktan anladık. Beyoğlu yerle bir olmuş, ortalık savaş alanına dönmüştü. İstanbul'un birçok yerinde sadece işyerleri değil, evler ve ibadethaneler yakılıp yıkılmıştı.

Canını yakan bir ateşi daha ne kadar üfleyebilirsin?...

Ah İstanbul acılarına sarılıp sakın uyuma.! Onlar uykuda beslenip büyürler. Galata Kulesi'nden azad edip Hezarfana ver geçmişin yüklerini, surlarından yağmur gibi yağın kırlangıçlarınla ağla, kırık cumbalarından tomurcuklanan çiçeklerinle baharı müjdeleye, arnavut kaldırımlarından dök içini boğaza. İstanbul söyle bilinmeyen rüzgarlarına acılarını belleğinden alıp, çalsınlar " Saklı Kent'in Melodisi" ni hüznü semalarında...

Birden açılan kapının üzerindeki zil sesiyle irkildim. Gelen ikizlerden Elis'ti. Dışarısının çok soğuk olduğunu ve sıkı giyinmemi söyledi ,her zamanki gibi üşümeyeyim diye şapkasını zorla başıma geçirdi. Masadan ağabeyimin emanetini alıp Podima taşlarına baka baka Hacopulo'dan çıktım.

21 yıl sonra Ekinoks vakti...

Koca Mimar Sinan'ın imkansız aşkına adadığı muhteşem eserleri Mihrimah camiiler geliyor aklıma. Edirnekapı'daki camiinin Mihrimah sultanın yalnızlığını anlatan tek minaresi ardından kıpkırmızı utangaç bir güneş batarken,Üsküdar'daki camiinin ardında nazlı bir ay doğar! Ay gökyüzüne yükselirken,Mavi Kelebeği,avuçlarımın arasından Hero ve Leandros'un aşkının kutsandığı sulara bırakıyorum...

Güneş, terk ederken gökyüzünü, son bir kez baktı İstanbul'a "Mavi Kanatlı Kelebek"; tıpkı masallardaki gibi...

ESRA TÜRKER

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Her kime ,ne nedenle olursa olsun, ayrıcalık içeren yasa adaletin ölümüdür.
Esra TÜRKER- BİR KELİME CELLADININ ANILARI- İkinöndört

İÇİMDEKİ KAPILAR

Bazı insanların tüm servetleri yüreklerindedir.

.....
İÇİMDEKİ KAPILAR-Esra TÜRKER KONUK

BİR KELİME CELLADININ ANILARI

Mal mülk,para, şan şöhret ve iktidar hırsı kusursuz birer cinayet aracıdır. Önce vicdan ve mutluluğu en son insanı yaşarken öldürürler...

Oysa gerçek bir gülümsemenin değerini şu fani dünyada hiç bir zenginlikle satın alamazsınız. İyi insan olabilme ve kalabilme savaşıdır hayat...

Dünyadan giderken hiç bir şey götüremezsiniz.

.....
Esra TÜRKER KONUK- BİR KELİME CELLADININ ANILARI- İKİBİNONDÖRT

ANTİKA RUHLAR KİTABI

'Tarih duygularla yazılmaz.'

Ve okunmazda...

Bakış açısı,tarafsızlık,belge bolluğu hepsi var ama hiç tanık kalmamış...

Kelimeler cümlelere akıyor,cümleler akın akın satırları dolduruyordu. Ellerim yazmaktan yorulmuyor yazdıkça yazasım geliyor. Eski ahşap yazı masamın çekmecesinin porselen kulbuna uzanıp açıyorum. İçerisinde bir sürü eski fotoğraf olan hayli yıpranmış işli saten kutuyu alıyorum. Kutunun kapağını çok yavaş açıyorum,sanki hoyrat bir hamlede incinip dağılacakmış gibi geliyor. Parmaklarım sararmış fotoğraflara değdiğinde içim ürperiyor sanki orada durup bana bakan asırlık ölümler canlanıp bitiremedikleri cümleleri bana söyleyeceklermiş gibiler. Üşüyorum, gözlerime boşlukta kaybolmuş yitik ülkeler kurulmuş gibi büyük bir ağırlık çöküyor. Cilasız yer yer dökülmüş yaşlı ahşap kapı panjuru yağmur ve rüzgarla oynaşırken derinden çalan bir şarkı söylüyor gibi,arkama yaslanıyorum....

Gece olmuş.Ne kadar süredir uyuduğumu bilmiyorum. Odanın içerisi buz gibi ellerimle üşüyen kollarımı sıvazlıyorum. Buralarda bir yerlerde hırkam olacaktı,blup alelecele sırtıma geçiriyorum. Emektar zeytin yeşili hırkam beni ısıtmaya başlıyor. Uzun pencerelerden vuran ayışığı odayı aydınlatıyor. Ay sanki gündüz yağın yağmurda yıkanıp paklanmış gibi pırıl pırıl parlıyor. Işığı açmak için yürürken gözüme o fotoğraf takılıyor; Alya ve Kaymakam Mahir bey'in nişan fotoğrafı. İmkansız bir aşktan kalan üzerine konan kurumuş leylak demetinin kokusunu hala hissedebileceğiniz türden bitip tükenmeyen bir aşk. Bu gizli fotoğrafın öyküsünü kaç kişiden dinledim ama Alya ve mahirin gözlerinden ilk defa dinler gibi oluyorum. Gerçekleri yazmam çoğu kişiyi sinirlendirecek hatta kimbilir bana neler neler söyleyecekler. Umurumda değil, bu fotoğraflardaki insanların geçmişlerini olduğu gibi yazmak, onların söyleyemedikleri yarım kalmış cümlelerini tamamlamak boynumun borcu. Yalanın,dolanın canı cehenneme, kalemime yalan mürekkebi akıtmam, geçmişe hiç ihanet edemem...

.....

Esra TÜRKER KONUK - ANTİKA RUHLAR KİTABI- 3 Temmuz- İkinonbeş

BOŞ PATİKA AYNACISI

En büyük hırsızlık, bir insanın hayatını kendi menfaati için çalıp harcamaktır. Ve bunun ne telafisi ne de affı vardır...
Esra Türker Konuk - BOŞ PATİKA AYNACISI- Ocak İkibinonaltı

PLASTİK KELİMELER LÜGATI

İnsanımızı beğenmeyen, her fırsatta hor görüp aşağılamayı marifet sayan hasbelkader mal mülk ve azıcık kariyer sahibi olmuş, iki lafı bir araya getirdi diye kendini başkalarından daha üstün gören küçük burjuvaları oldum olası nedense gözlerim hep aşağılarda arar durur ...

Esra Türker Konuk - PLASTİK KELİMELER LÜGATI - Temmuz İkibinonaltı

NOT ; Devamı var

LİMON ÇİÇEKLERİ

Kötü birine iyilik etmek, iyi birine kötülük etmektir.
Esra TÜRKER KONUK

EVLİLİK ÜZERİNE

Evlilik, evde yapılmış ekmeğe benzer. Malzemelerini doğal seçmek lazım ve iyi yoğurmak, tabi ki pişirme derecesi de çok önemlidir. Ne az ne de çok pişmiş olacak ki, tadına doyum olmasın...

Sosyolog- Aile Danışmanı Esra TÜRKER KONUK